

Samenvatting (Summary in Dutch)

Het hoofddoel van deze proefschrift is om te beantwoorden "hoe beïnvloeden de verschillende institutionele logica het gedrag van academici in de complexe omgeving van UBC (University-Business Cooperation)?" Samenwerking tussen universiteit (kennisinstellingen, in het algemeen) en de bedrijfsleven (industrie) is de brandstof geworden voor innovatie en economische groei. Niettemin blijft UBC complex en wordt beschouwd als een problematische taak voor de universiteiten en hun zakenpartners. Wanneer veel landen een beleid ontwikkelen om de wetenschap en de kennis die door de universiteit wordt geproduceerd, te "exploiteren", lijkt het erop dat veel pijn doet voor de overheid en de universiteit om de UBC te onderhouden of zelfs te "starten". De studie in dit proefschrift is gebaseerd op een diepgaand onderzoek en analyse van het UBC-programma, dat in Indonesië plaatsvindt. Aangezien het land dat in 2020 innovatiegedreven economie is, de academici (wetenschappers) toestaat en kennis overdraagt aan de industrieën, is het een van het innovatiebeleid. Echter, lage participatie en tal van ongemotiveerde academici die niet geïnteresseerd zijn in dit programma worden de obstakels. Daarom tracht deze proefschrift dergelijke verschijnselen te verduidelijken door te ondervragen (1) wat is de impact van verschillende institutionele logica voor innovatiesysteem? (2) Wat zijn de prikkels en obstakels van UBC waargenomen door universitaire managers en academici? (3a) Hoe behandelen academici mededingende institutionele logica in UBC? En (3b) Wat zijn de rollen en reacties van de academici van de UBC onder de complexiteit? Twee benaderingen werden ingezet, bureau- en case studies, die in vier empirische papieren waren verdeeld.

Hoewel de drijvende kracht van de UBC consistent is met industriële financiering; organisatorische en individuele reputatie; vertrouwen uit industrieën en toegepast onderzoek. Verder worden organisatorische actoren op beide universiteiten (privé en publiek) beschouwd als bureaucratie, industriële inzet, verschillend in visie en oriëntatie, onderwijs verplichtingen en basisonderzoek zijn de belangrijkste obstakels voor UBC. Het proefschrift laat zien dat het gedrag van academici

in de complexiteit van UBC in verschillende groepen van copingstrategieën kan worden ingedeeld op basis van hun rollen en reacties. Groep I (Traditionele Academici): academici die bekend zijn met wetenschapslogica maar beginnend in business logica. Deze groep academici negeert bedrijfslogica en voldoet aan wetenschapslogica. Personen in deze groep zullen als volgeling fungeren. Als de personen "geïdentificeerd" worden met wetenschappelijke logica, zullen ze fungeren als een "beschermmer" die zakenlogica verdedigt. In Groep II (Traditionele Hybriden) kan een wetenschapper die geïdentificeerd is met wetenschappelijke logica en vertrouwd is met bedrijfslogica als integrator fungeren. De personen in deze groep compartimenteren de wetenschappelijke en zakelijke logica. In groep III (Entrepreneurische Hybriden) kunnen academici die (of voor de academische carrière) ervaring hebben met het bedrijfsleven als advocaat optreden. De personen in deze groep zijn "geïdentificeerd" met zakelijke logica en vertrouwd met wetenschap.

In het proefschrift wordt onderstreept dat de erkenning van de deelname van academici in de beginfase van de samenwerking moet worden opgenomen. Op basis van de bevindingen van dit onderzoek zouden de universiteiten en de overheid de "vaardigheden", "waarden" en "ervaringen" van individuele academici in het bedrijfsleven moeten "erkennen" alvorens ze in samenwerking met universiteitsondernemingen te betrekken. Uit dit onderzoek blijkt dat onervaren academici vooraf moeten leren over de logica van zaken voordat ze zich in samenwerking met bedrijfsprojecten betrekken. Uiteindelijk, om de UBC succesvol te maken, zouden individuele academici de verschillende visie en oriëntatie met de bedrijfswereld kunnen beheren.